

Wraakzuchtige vrouwen.

'Heb je al eens over wraak geschreven?' vroeg iemand me onlangs. Nee, dat had ik niet maar na een lunch met collega's had ik voldoende stof voor deze column.

Al bij de eerste cappuccino, kwam de vrouw ter sprake die, na het zoveelste avontuurtje van haar echtgenoot, een privé detective in de arm had genomen.

Ze kreeg waar voor haar geld. De speurder had glasheldere opnames gemaakt van meneer in bed met een blondine. De poses waren niet mis te verstaan en ook de gezichten stonden er scherp op.

De bedrogen echtgenote besloot een feestje te maken van de onthulling en nodigde op haar verjaardag de hele familie en de burens uit voor een gezellig avondje. Een beamer stond klaar om beelden van hun laatste vakantie naar Portugal te laten zien.

Het gezelschap zat geanimeerd bij elkaar onder het genot van een hapje en een drankje. En kijk, direct na palmbomen, bougainville en het gezin aan de koffie op een terras, verscheen daar plotseling de heer des huizes mét dame. Ze waren bepaald niet bezig met koffie drinken.

Dit voorval schijnt echt gebeurd te zijn.

Het betreffende huwelijk is daarna ook echt ontbonden, maar dat had de gastvrouw ingecalculeerd. Ze wilde gewoon nog één keer scoren. Tijdens onze lunch waren de meningen over deze wraakactie overigens verdeeld.

'Het hangt er maar van af hoe ernstig je al die jaren gekoeioneerde bent,' zei de ene collega. Nummer twee vond het afhangen van 's mans schijnheiligheid. Wie de brave pier uithing maar intussen de kat in het donker kneep, mocht op deze manier terug gepakt worden.

Nadat we onze tosti's op hadden, herinnerde ik me ineens ook weer dat verhaal van dokter J. Een chirurg met de uitstraling van de mensenredder uit dokters-romannetjes, atletisch gebouwd, peinzende blik, warme stem etc. Maar hij rotzooide veel met verpleegkundigen die stuk voor stuk dachten dat ze de enige waren. Ze wisten dat hij getrouwd was maar je kunt immers niet alles hebben in het leven. Ook zijn vrouw wist dat ze niet alles kon hebben: een mooie man, fijn huis, drie koters die sprekend op hun vader leken én dan ook nog iemand die alle nachten thuis was?

Dokters hebben nu eenmaal nacht -en weekenddiensten.

Er kwamen dan ook vaak ruzies voor in het doktersgezin.

En regelmatig werden er ultimatum's gesteld. Dan leek het weer eventjes goed te gaan. Maar dat was schijn.

Want op een kwade dag, kreeg de vrouw des huizes klachten en pijntjes down under.

Zoals zoveel doktersvrouwen rommelde ze eerst een poosje zelf met zalfjes maar dat mocht niet baten.

De jeuk en irritatie werden steeds erger, zodat ze bij de gynaecoloog belandde. Die constateerde een geslachtsziekte, kuchte een beetje en keek haar doordringend aan.

Mogelijk dacht hij dat ze 's middags heren ontving, zoals Catherine Deneuve in de film Belle de Jour. Dat was niet zo.

Wel wist ze ineens heel zeker wat haar te doen stond.

Eerst haalde ze haar medicijnen op bij de apotheek en vervolgens belde ze het telefoonnummer van het laatste liefje van haar man.

Dat wist ze precies want er had een niet mis te verstaan briefje in de zak van zijn colbert gezeten. Mét het verzoek het briefje te verscheuren na lezing. Het jasje moest naar de stomerij en het briefje was snel gevonden. (De chirurg was echter niet alleen ijdel, maar ook slordig) Toen ze belde nam de briefschrijfster direct op.

Kennelijk had ze geen dienst. De vrouw van de chirurg noemde haar achternaam en zei liefjes: 'Zeg, ik wil je even een tip geven. Je zult ook wel last hebben van jeuk en irritatie en zo. Ik kom zojuist terug van de gynaecoloog. Die constateerde een eh ... geslachtsziekte. Met pillenkuurtje X en zalfje Y ben je er zo van af.'

De ander stamelde iets in de trant van: 'Hoezo?', en toen kwam de ultieme voltrefter.

'Ach, meisje, mijn man is zo slordig met zijn post. Maar ik moet stoppen, want ik moet nog een paar van je collegaatjes bellen. Je weet hoe dat gaat bij mensen in de zorg. Die zorgen vaak zo slecht voor zichzelf! Hoe het afliep?

De verpleegkundige maakte een knetterende ruzie met dokter J, omdat ze niet de enige was. En bazuinde overal rond wat een walgelijke schuinsmarcheerder hij was.

Het verhaal vertelt niet of deze chirurg in het vervolg zijn liefdesbriefjes na lezing meteen opat.

En zijn vrouw? Die kwam eerst van haar infectie af, en wat later ook nog van de dokter.